

هویت طبقاتی پرولتاریا: اساس قدرت کارگران

اعتصاب کشتی سازی گدانسک پیش از کنترل اتحادیه

صدای انترناسیونالیستی

با وجود اعتراضات گسترده در جامعه، سطح استاندارد زندگی طبقه‌ی کارگر روز به روز سقوط می‌کند و کارگران برای بقای فیزیکی خود دست و پنجه نرم می‌کنند. سرکوب در جامعه همچنان تداوم دارد؛ نه تنها هیچ چشم‌اندازی برای بهبود شرایط زندگی کارگران پدیدار نشده، بلکه اعتراضات آنان یا نادیده گرفته می‌شود، یا بی‌نتیجه می‌ماند، و یا به سادگی سرکوب می‌گردد. به بیان دیگر، کارگران نه به عنوان یک طبقه‌ی اجتماعی سازمان‌یافته، بلکه صرفاً در مقام کارگران، در تحولات اجتماعی حضور می‌یابند.

برای آن که طبقه‌ی کارگر بتواند به نیرویی واقعی در برابر بورژوازی بدل شود، پیش از هر چیز باید خود را از دیگر لایه‌های اجتماعی متمایز سازد. این تمایز تنها زمانی ممکن است که کارگران توانایی طرح مطالبات طبقاتی خود را از زمین طبقاتی به دست آورند. مطالباتی که زمینه‌ی وحدت درونی طبقه کارگر را فراهم کند و به آن‌ها امکان دهد که در کمیته‌های کارگری، در مجامع عمومی کارگری و در نهایت در شوراهای کارگری گرد هم آیند.

تجربه‌های تاریخی نشان داده‌اند که قدرت طبقه‌ی کارگر دقیقاً در سازمان‌یابی مستقل آن و ضعفش در توهم به دموکراسی بورژوایی و اتحادیه‌های کارگری نهفته است. نمونه‌ی بارز این حقیقت، هم در وجه قدرت و هم در وجه ضعف، در اعتصابات لهستان ۴۵ سال پیش دیده می‌شود: کارگران لهستان با تشکیل کمیته‌های کارگری و برگزاری مجامع عمومی، نه تنها مطالبات خود را طرح کردند، بلکه موجی از سیاسی شدن را در سراسر کشور گسترش دادند.

وقتی دولت لهستان تهدید کرد که ارتش را برای سرکوب گسیل خواهد کرد، همان گونه که در سال‌های ۱۹۷۰ و ۱۹۷۶ خون‌ریزی کرده بود، کارگران ایستگاه راه‌آهن لوبلین هشدار دادند که قطارهای نظامی میان شوروی و آلمان شرقی را متوقف خواهند کرد. این، قدرت واقعی پرولتاریا بود: انسجام طبقاتی و توان تهدید به گسترش مبارزه.

اگر کارگران لهستان فقط به «حمایت شهروندان» تکیه می‌کردند، هیچ وقت نمی‌توانستند جلوی سرکوب را بگیرند. به همین دلیل، جنبش کارگری باید مستقل باشد، خودش سازمان پیدا کند و برای منافع طبقاتی خود مبارزه کند. تنها وقتی کارگران قدرت واقعی‌شان را نشان دهند، می‌توانند دیگر گروه‌های ستم‌دیده‌ی جامعه را هم با خود همراه کنند.

تنها زمانی که کارگران لهستان به اتحادیه‌های کارگری و دموکراسی توهم پیدا کردند، ناقوس مرگ اعتصاب عمومی به صدا درآمد. «اتحادیه همبستگی» در نقش آتش‌نشان سرمایه‌داری ظاهر شد و مبارزات کارگری را خاموش کرد. والسا با هلیکوپتر ارتش به شهرهای مختلف سفر می‌کرد تا اعتراضات را آرام کند و آن‌ها را به مسیر «اتحادیه همبستگی» و دموکراسی خواهی هدایت نماید، مسیری که زمینه‌ی سرکوب را فراهم می‌کرد. در نهایت، اعتراضات کارگری سرکوب شدند.

در مقابل، وقتی مجامع عمومی کارگران با «جنبش‌های بین طبقاتی» درهم آمیخته می‌شود، نیروی ویژه‌ی طبقه‌ی کارگر کاهش پیدا می‌کند و اثرگذاری آن کم می‌شود. درست است که دیگر گروه‌های اجتماعی هم تحت سلطه و فشار سرمایه‌داری قرار دارند، اما پرولتاریا است که با شکل دادن به یک هویت طبقاتی روشن، می‌تواند نیرویی سازمان‌یافته و

رهایی بخش برای کل جامعه ایجاد کند. این همان پیامی است که طبقه‌ی کارگر باید به جامعه منتقل کند: تنها وقتی کارگران قدرت و منافع مشترک خود را بشناسند و حول آن متحد شوند، می‌توانند تغییر واقعی ایجاد کنند. اگر این اتفاق نیفتد، جنبش‌ها و اعتراضات پراکنده و بی‌اثر می‌شوند و جامعه در سردرگمی و ابهام باقی می‌ماند.

بنابراین، وظیفه‌ی مهم امروز کمونیست‌ها این است که نشان دهند جنبش‌های میان طبقاتی محدودیت‌های زیادی دارند و نمی‌توانند جایگزین نیروی مستقل کارگران شوند. به جای آن، باید بر سازمان‌یابی مستقل کارگران تأکید شود: ایجاد کمیته‌های کارگری، برگزاری مجامع عمومی و در نهایت شکل‌گیری شوراهای کارگری، و همچنین تقویت هویت و آگاهی طبقاتی پرولتاریا. تنها از طریق این مسیر است که کارگران می‌توانند نیروی واقعی خود را به سدی مؤثر در برابر بورژوازی تبدیل کنند، جلوی سرکوب را بگیرند و در مبارزاتشان به دستاوردهای ملموس برسند. وقتی کارگران متحد و سازمان‌یافته عمل کنند، می‌توانند تغییر واقعی ایجاد کنند و دیگر گروه‌های ستم‌دیده جامعه را هم با خود همراه کنند.

آینده متعلق به مبارزه طبقاتی است!

زننده باد مبارزه مستقل پرولتری!

اکبری

۲۴ مهر ۱۴۰۴

کانال تلگرام:

<https://t.me/intvoice>

ایمیل:

contact@internationalistvoice.org

وبسایت:

www.internationalistvoice.org

ایکس (تویتر سابق):

https://twitter.com/int_voice

صدای انترناسیونالیستی منتشر کرده است !

معضل خدمات درمانی و گرانی دارو
و تأثیر آن بر طبقه کارگر

صدای انترناسیونالیستی

مشکلات و موانع عملی طبقه کارگر
در مبارزه طبقاتی

فوار پلیس ضد شورش از مقابل سیل خروشان و متحده کارگران فولاد، اهواز، آذر ۱۳۹۷

صدای انترناسیونالیستی

اعتصابات کاری در صنایع نفت و گاز
و ضرورت حمایت طبقاتی

صدای انترناسیونالیستی

سرکوب خونین کارگران شهرداری:
مطالبه نان، پاسخ با کلوله

صدای انترناسیونالیستی